

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor

DECIZIE

Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili, cu privire la contestatia SC X SA.

Contestatia a fost formulata impotriva Deciziei de impunere din 19.09.2006 emisa de Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea de inspectie fiscala, in baza raportului de inspectie fiscala din 25.08.2006, privind majorarile aferente taxei pe valoarea adaugata. Societatea solicita, fata de impozitul pe profit in suma negativa stabilit prin decizia de impunere, recunoasterea dreptului la reducerea impozitului pe profit pentru perioada 1999-2001 si recalcularea reducerii stabilite pentru anii 2002 si 2005.

Contestatia a fost inregistrata la Directia Generala de Administrare a Marilor Contribuabili in data de 02.11.2006, astfel cum rezulta din stampila aplicata pe adresa de inaintare a contestatiei, aflata la dosarul cauzei, fata de data comunicarii deciziei de impunere din 19.09.2006, respectiv 11.10.2006, potrivit confirmarii de primire anexata in copie la dosar, fiind formulata in termenul prevazut de art.177 alin.1 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

Constatand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.177 si art.179 alin.1 lit.c din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. Prin contestatia formulata S.C. X S.A. solicita recunoasterea reducerii impozitului pe profit pentru perioada 1999-2001 si recalcularea reducerii pentru anii 2002 si 2005. De asemenea, se invoca stabilirea nejustificata a majorarilor si penalitatilor de intârziere pe perioada 2002 - 2005 pentru taxa pe valoarea adaugata.

Societatea sustine ca pentru recunoasterea reducerii impozitului pe profit 1999 - 2001, are dreptul recunoscut prin sentinta pronuntata de Curtea de Apel O1, ca beneficiaza de reducerea impozitului pe profit conform art.90 din Legea 77/1994 pe toata durata achitarii ratelor, in conditiile prevazute de contractul de vânzare-cumparare de actiuni. Se arata ca pentru perioada 1999 - 2002 societatea a intreprins demersuri, începând cu anul 2003, la directia teritoriala a finantelor publice pentru recunoasterea sumelor calculate si operate in contabilitatea acesteia.

În 21.11.2003 a fost incheiata nota de constatare de catre comisia din cadrul Directiei de Control Fiscal O1, având ca obiect verificarea modului de calcul a reducerii impozitului pe profit pentru perioada in care prevederile Legii nr.77/1994 erau abrogate. Cu toate ca in nota de constatare se mentioneaza ca societatea are dreptul câstigat de a beneficia de reducerea impozitului pe profit si ca a solicitat compensarea sumelor rezultate din aceste calcule cu impozitul pe profit de plata la acea data, nu s-au primit concluzii finale de la cei indreptatiti sa o faca.

Se arata ca echipa de inspectie fiscala a calculat o reducere de 30% a impozitului pe profit aferent anii 2002 si 2005, conform O.U.G. nr.38/1997 si nu de 50%, conform art.50 din Legea 77/1994, lege in baza careia societate s-a privatizat.

Prin urmare se solicita ca diferenta aferenta anilor 2002 si 2005, sa fie acceptata ca si compensare cu alte datorii aferente bugetului consolidat.

Totodata, societatea considera nejustificata calcularea majorarilor si penalitatilor de intârziere pentru neplata taxei pe valoarea adaugata amanata la plata, având in vedere prevederile Legii nr.345/2002 conform carora in momentul platii TVA-ului amânat la plata conform Legii nr.332/2001, acesta se inregistreaza in decont ca TVA deductibil, din neexigibil, urmând sa fie regularizat prin compensare cu TVA de plata sau alte impozite si taxe datorate, sau prin rambursare efectuata de organele fiscale potrivit art.27 in termen de 30 zile.

Ca urmare a lipsei de disponibilitati banesti, societatea s-a aflat in imposibilitatea de a plati debitul la termen, dar daca aceasta ar fi fost achitata, luna urmatoare ar fi fost TVA de rambursat, devenind TVA deductibil, S.C. X S.A. urmând a cere regularizarea.

II. Prin raportul de inspectie fiscala din 25.08.2006, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere din 19.09.2006, reprezentantii Directiei Generale de Administrare a Marilor Contribuabili - Activitatea

de Inspectie Fiscala au efectuat o inspectie fiscala generala la S.C. X S.A., in vederea solutionarii prevederilor Ordinului Prefectului judetului O1 din 2006 si a adresei din 12.05.2006 a SC X S.A. O1, inregistrata la D.G.A.M.C. in 18.05.2006, prin care societatea solicita restituirea sumei reprezentand reducere de impozit pe profit calculata de societate pentru perioada anilor 1999-2002 in baza Legii nr.77/1994;

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2002 - 31.12.2005. Prin procesul verbal din data de 30.04.2002 incheiat de Directia de Control Fiscal O1, a fost verificata societatea cu privire la modul de constituire si virare a obligatiilor catre bugetul statului pentru perioada 01.01.1997-31.12.2001, stabilindu-se impozitul pe profit in, majorari si penalitati.

Procesul verbal 30.04.2002 a fost contestat de societate la Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor si la Curtea de Apel O1. Prin decizia din 13.07.2002 si sentinta din 24.09.2002, s-au anulat in parte constatările cuprinse in procesul verbal din 30.04.2002 iar obligatiile bugetare ramase restante au fost inregistrate in contabilitate si achitate de agentul economic.

Dupa cum rezulta din declaratia privind impozitul pe profit pe anul 2002, societatea a calculat impozit pe profit. Conform adresei societatii, din 12.05.2006, depusa la D.G.A.M.C. in 18.05.2006, SC X S.A a solicitat restituirea sumei reprezentand sume rezultate din aplicarea reducerii prevazute de art.50 din Legea nr.77/1994, modificat prin OUG nr.38/1997, respectiv cu 30% din impozitul pe profit aferent actiunilor dobandite de AVIPAS-Asociatia Salariatilor constituita conform Legii 77/1994, reducere calculata de societate pentru perioada anilor 1999- 2002

S-a constatat ca perioada 1999-2001 a fost verificata de catre consilieri din cadrul DCF O1, rezultatele verificarii fiind prezentate, dupa cum s-a aratat, in procesul verbal din 30.04.2002, fiind aplicabile prevederile art.103 din OG nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala. Prin urmare, nu se poate efectua verificarea impozitului pe profit pentru perioada anilor 1999-2001.

Pentru anul 2002, echipa de inspectie fiscala a determinat o reducere a impozitului pe profit cu 30%, conform OUG nr.38/1997, care prevede faptul ca societatile comerciale care se privatizeaza prin cumparare de actiuni de la FPS de catre asociatiile constituite in conformitate cu prevederile prezentei legi beneficiaza pe toata durata achitarii ratelor in conditiile prevazute in contractul de

vanzare-cumparare de actiuni, de o reducere cu 30% a impozitului pe profit corespunzator cotei de actiuni dobandite.

S-a stabilit o reducere conform OUG nr.38/1997, in cota de 30%.

Luandu-se in considerare impozitul pe profit suplimentar s-a stabilit impozitul pe profit de restituit.

Pentru perioada 2005 societatea a depus la D.G.A.M.C. - declaratia privind impozitul pe profit din 15.05.2006, determinand impozit pe profit.

Organele de inspectie fiscala au stabilit impozit pe profit datorat, aferent anului 2005. Astfel, s-au avut in vedere totalul profitului impozabil si pierdere fiscala de recuperat din anii precedenti, rezultand profit impozabil si impozit pe profit.

S-a calculat reducerea de impozit pe profit conform OUG nr.38/1997. Fata de acesta si avand in vedere suma reprezentand sponsorizarea, s-a stabilit impozitul pe profit datorat, mai mare decat cel constituit de societate.

Fata de impozitul pe profit de restituit pentru anul 2002,, si impozitul pe profit suplimentar aferent anului 2005, organele de inspectie fiscala au stabilit impozitul pe profit de restituit.

Referitor la taxa pe valoarea adaugata, s-a constatat ca societatea, in conformitate cu Legea nr.332/2001 privind promovarea investitiilor directe cu impact semnificativ in economie, a beneficiat de amanarea exigibilitatii TVA pana in momentul punerii in functiune a investitiei, conform adresei din 11.12.2001 a Directiei Generale a Finantelor Publice O1.

Conform Legii nr.345/2002, art.17, al.(2), lit.a, societatea avea obligatia sa achite taxa pe valoarea adaugata pana la data de 25 a lunii urmatoare datei de punere in functiune a investitiei.

S.C. X S.A. a comunicat catre D.G.F.P. O1 datele la care au fost puse in functiune utilajele, valoarea acestora precum si taxa pe valoarea adaugata aferenta

Societatea a compensat in luna septembrie 2002, din TVA de rambursat, conform Legii nr.345/2002, art.29- D1, lit.h, o parte din aceasta, cu TVA amanata la plata conform Legii nr.332/2001, ramanand de plata diferenta de TVA.

Conform procesului verbal din 02.12.2002, pentru neplata TVA amanata, devenita exigibila, s-au calculat majorari si penalitati de intarziere pana la data de 02.12.2002.

Avand in vedere ca TVA amanata la plata nu s-a achitat in intregime si la termenele prevazute de lege, s-au calculat majorari de intarziere si penalitati aferente, calculate pana la data de 25.08.2006.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, care au stat la baza emiterii deciziei de impunere fiscala, motivele prezentate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestator si de organele de inspectie fiscala, se retin urmatoarele:

III.1.1. Referitor la cererea de reducere a impozitului pe profit aferent perioadei 1999-2001, cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor se poate pronunta asupra facilitatilor la plata impozitului pe profit, aferente perioadei 1999-2001, in conditiile in care aceasta perioada nu face obiectul raportului de inspectie fiscala in baza caruia s-a emis decizia de impunere contestata.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2002 - 31.12.2005.

In fapt, perioada 1999-2001 pentru care societatea solicita reducerea impozitului pe profit in baza Legii nr.77/1994 privind asociatiile salariatilor si membrilor conducerii societăților comerciale care se privatizează, a facut obiectul procesului verbal din 30.04.2002 incheiat de Directia de Control Fiscal O1 si respectiv al deciziei din 03.07.2002 emisa de Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor din Ministerul Finantelor Publice, prin aceasta din urma mentinandu-se in sarcina societatii impozit si majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, stabilite ca urmare a nerecunoasterii reducerii impozitului pe profit calculata de societate in baza Legii nr.77/1994 si Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.38/1997. Prin sentinta Curtea de Apel O1 a hotarat anulara in parte a deciziei din 03.07.2002 si procesului verbal din 30.04.2002 pentru impozitul pe profit si majorarile de intarziere aferente impozitului pe profit.

In drept, art.176 alin.2 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, prevede:

“Obiectul contestatiei îl constituie numai sumele si măsurile stabilite si înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu exceptia contestatiei împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Fata de cererea societatii de recunoastere a reducerii impozitului pe profit aferent anilor 1999-2001, se retine ca dupa cum s-a aratat, acesta a facut obiectul procesului verbal nr.din 2002, in cauza pronuntandu-se Curtea de Apel O1, prin sentinta ramasa irevocabila, iar raportul de inspectie fiscala in baza caruia s-a emis decizia de impunere din 19.09.2006 contestata, nu a avut ca obiect aceasta perioada.

Ordinul presedintelui Agentiei Nationale de Administrare Fiscala nr.519/2005 prevede:

9.3. În solutionarea contestatiilor, exceptiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestatiei, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume si măsuri decât cele care au făcut obiectul actului atacat.[...]

12.1. Contestatia poate fi respinsă ca:[...]

c) fiind fără obiect, în situatia în care sumele si măsurile contestate nu au fost stabilite prin actul administrativ fiscal atacat sau dacă prin reluarea procedurii administrative, luându-se act de solutia pronunțată de instanta penală, se constată că cererea rămâne lipsită de obiect[...]"

In consecinta se retine ca Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, nu se poate pronunta asupra cererii privind facilitatile la plata impozitului pe profit, formulata de societate pentru perioada 1999-2001, aceasta nefacand obiectul deciziei de impunere contestate, urmand sa se respinga ca fara obiect contestatia societatii pentru cererea de reducere a impozitului pe profit aferent perioadei 1999-2001.

III.1.2. Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea beneficiaza pentru anii 2002 si 2005 de reducerea impozitului pe profit in cota de 50% prevazuta de Legea nr.77/1994, in conditiile in care aceasta lege a fost abrogata la data de 29.12.1997.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2002 - 31.12.2005.

In fapt, in data de 31.07.1996 Asociatia Salariatilor O1 a cumparat actiuni la SC X SA, in baza Legii nr.55/1995.

Prin decizia de impunere din 19.09.2006 contestata organele de inspectie fiscala au stabilit suma reprezentand impozit pe profit de restituit, ca diferenta intre impozitul pe profit suplimentar, stabilit pentru anii 2002 si 2005, pe de o parte, si suma reprezentand

reducerea in cota de 30% a impozitului pe profit aferent anului 2002, conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.38/1997, prin care au fost modificate prevederile Legii nr.77/1994.

Societatea invoca stabilirea eronata a sumei reprezentand reducerea impozitului pe profit pe baza cotei de 30% prevazuta de Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.38/1997, in locul cotei de 50% prevazuta de Legea nr.77/1994 privind asociatiile salariatilor si membrilor conducerii societătilor comerciale care se privatizează, in baza careia societatea s-a privatizat si solicita ca diferenta aferenta anilor 2002 si 2005, sa fie compensata cu alte datorii aferente bugetului consolidat.

In drept, art.50 din Legea nr.77/1994 privind asociatiile salariatilor si membrilor conducerii societătilor comerciale care se privatizeaza, prevede:

“Societatea comercială care se privatizează prin transmiterea de actiuni asociatiei constituite conform prezentei legi beneficiază, pe toată durata achitării ratelor sau a rambursării creditelor, în conditiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare de actiuni, de reducere cu 50% a impozitului pe profit, aferent actiunilor dobândite.”, iar prin art.1 pct.24 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.38/10.07.1997 pentru modificarea si completarea Legii nr.77/1994 s-a prevazut reducerea cu 30% a impozitului pe profit s-a precizat:

“Societatea comercială care se privatizează prin cumpărarea de actiuni de la Fondul Proprietății de Stat de către asociatiile constituite în conformitate cu prevederile prezentei legi beneficiază, pe toată durata achitării ratelor, în conditiile prevăzute în contractul de vânzare-cumpărare de actiuni, de o reducere cu 30% a impozitului pe profit, corespunzător cotei de actiuni dobândite.”

Potrivit art.44 din Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.88/1997 in vigoare din 29.12.1997 data publicarii in Monitorul Oficial :

"La data intrarii in vigoare a prezentei ordonante de urgenta, Legea nr.58/1991, Legea nr.77/1994, Legea nr. 55/1995, cu modificarile si completarile ulterioare, [.....] se abroga" .

Ca urmare se retine ca reducerea impozitului pe profit prevazuta de Legea nr.77/1994 si Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.38/1997 de modificare a acestei legi, se acorda pana la data intrarii in vigoare a Ordonantei de urgenta a Guvernului nr.88/1997, 29.12.1997, incepand cu aceasta data fiind abrogata legea care acorda facilitatile respective.

Potrivit principiului de drept privind aplicarea în timp a legii, prevederile legale se aplică cât timp sunt în vigoare, astfel ca în cauza, începând cu data intrării în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 88/1997, au fost abrogate facilitățile prevăzute de art.50 din Legea nr.77/1994 privind reducerea impozitului pe profit aferent acțiunilor dobândite de asociațiile salariaților privatizate conform Legii nr.58/1991.

Legea nr.77/1994 nu ultraactivează în ceea ce privește aplicarea art.50. Ultraactivitatea legii vechi, care înseamnă aplicarea încă un timp, a legii vechi, deși a intrat în vigoare după legea nouă, la unele situații determinate precizate de legea nouă este o excepție de la principiul aplicării imediate a legii noi și fiind o excepție supraviețuirea legii vechi trebuie consacrată expres de lege.

Astfel, prin art.36 alin.2 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 88/1997, legiuitorul a prevăzut rămânerea în vigoare după abrogarea Legii nr.77/1994 prin această ordonanță, a facilităților privind “sumele care se lasă cu titlu gratuit la dispoziția societăților comerciale privatizate, potrivit Legii nr.55/1995 [...] pentru contractele care au fost încheiate până la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe de urgență”, cu referire la art.8 din această lege: “Din sumele cuvenite Fondului Proprietății de Stat pentru acțiunile vândute se lasă, cu titlu gratuit, la dispoziția societății comerciale privatizate, o cotă de până la 60% pentru stingerea datoriilor înregistrate în contabilitatea respectivei societăți comerciale până la data intrării în vigoare a prezentei legi, cu excepția debitelor rezultate din aplicarea unor sancțiuni contractuale sau legale. Sumele rămase după achitarea datoriilor vor fi folosite exclusiv pentru realizarea de investiții productive.”, fiind evident că legiuitorul se referă strict la continuitatea acestor facilități, nu și la cele prevăzute de art.50 din Legea nr.77/1994.

De asemenea, se reține că prin respingerea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 38/1997 pentru modificarea Legii nr.77/1994, prin Legea nr.282/5.06.2001 s-a confirmat o stare de fapt existentă, respectiv abrogarea facilităților prevăzute de art.50 din Legea nr.77/1994.

Prin urmare, solicitarea contestatoarei de recalculare a impozitului pe profit pentru anii 2002 și 2005, cu aplicarea cotei de 50% prevăzută la art.50 din Legea nr.77/1994 modificată prin OUG nr.38/1997, nu poate fi luată în considerare în soluționarea favorabilă a cauzei, contestația SC X SA urmând a fi respinsă ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

In ceea ce priveste faptul ca organele de inspectie fiscala au calculat, pentru anii 2002 si 2005, in baza OUG nr.38/1997 privind modificarea Legii nr.77/1994, reducerea cu 30% a impozitului profit aferent cotei de actiuni dobandite de Asociatia Salariatilor, se retine ca eronata aceasta masura, in conditiile in care dupa cum s-a aratat, Legea nr.77/1994 era abrogata iar Ordonanta de urgenta a Guvernului nr.38/1997 fusese respinsa prin Legea nr.282/5.06.2001.

In acest context se retine ca in urma solutionarii contestatiei nu se poate o situatie mai gra contestatorului, fiind aplicabile prevederile art.183(2) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata: "Prin solutionarea contestatiei nu se poate crea o situatie mai grea contestatorului in propria cale de atac", astfel incat masura organelor de inspectie fiscala va fi mentinuta.

Referitor la cererea de compensare cu alte datorii aferente bugetului consolidat, se retine ca solutionarea acesteia nu intra in competenta Directiei Generale de Solutionare a Contestatiilor, in plus, fata de solutia dispusa, aceasta cerere ramanand fara obiect.

III.2. Referitor la majorarile aferente taxei pe valoarea adaugata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala, prin Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor este investita sa se pronunte daca societatea datoreaza majorari de intarziere pentru taxa pe valoarea adaugata neachitata la data la care a devenit exigibila.

Perioada supusa inspectiei fiscale: 01.01.2002 - 31.12.2005.

In fapt, SC X S.A. a beneficiat de amanarea exigibilitatii taxei pe valoarea adaugata pana in momentul punerii in functiune a unor investitii, in conformitate cu Legea nr.332/2001 privind promovarea investitiilor directe cu impact semnificativ in economie.

Cu adresele inregistrate la Directia Generala a Finantelor Publice O1 - Directia Administrarii Veniturilor Statului in 26.08.2002, 22.10.2002 si 25.11.2002 SC X SA a comunicat datele la care au fost puse in functiune investitiile, respectiv iulie, august, septembrie si octombrie 2002, precum si taxa pe valoarea adaugata aferenta.

Societatea contesta cuantumul majorarilor de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite de organele de inspectie fiscala pentru neachitarea taxei pe valoarea adaugata aferenta investitiilor in cauza la data scadenta, prevazuta de art.17 alin.1 lit.b din Legea nr.345/2002, aratand ca bugetul de stat nu a fost prejudiciat intrucat in varianta in care taxa pe valoarea adaugata ar fi fost achitata,

societatea ar fi avut dreptul de a înregistra concomitent deductibilitatea acesteia, și implicit de a solicita rambursarea.

În drept, art.17 din Legea nr.345/2002 prevede:

(1) Pentru livrarile de mașini industriale, mijloace de transport destinate realizării de activități productive, utilaje tehnologice, instalații, echipamente, aparate de măsură și control, automatizări și produse de software, care au fost produse cu cel mult un an înaintea vânzării și nu au fost niciodată utilizate, exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată se amână în următoarele condiții: [...]

b) pe perioada de realizare a investiției, până la punerea în funcțiune a acesteia, respectiv până pe data de 25 a lunii următoare datei de punere în funcțiune a investiției, dar nu mai mult de 30 de luni de la data înregistrării statistice la Ministerul Dezvoltării și Prognozei, când livrarile respective se efectuează către persoane impozabile care realizează investiții care se încadrează în prevederile Legii nr. 332/2001 privind promovarea investițiilor directe cu impact semnificativ în economie.

(2) Amânarea exigibilității taxei pe valoarea adăugată, prevăzută la alin. (1), se realizează astfel:

a) beneficiarii prevăzuți la alin. (1) au obligația să achite în numele furnizorului taxa pe valoarea adăugată direct la bugetul statului, la termenele prevăzute. Taxa achitată devine deductibilă și se înscrie în decontul de taxă pe valoarea adăugată din luna respectivă. Cu suma achitată la bugetul de stat se va diminua corespunzător datoria față de furnizor. În situația în care beneficiarii nu achită taxa pe valoarea adăugată la bugetul de stat la termenele prevăzute la alin. (1) vor fi obligați să plătească majorări de întârziere în cuantumul stabilit pentru neplata obligațiilor față de bugetul de stat;

b) furnizorii vor înregistra ca taxă neexigibilă taxa pe valoarea adăugată aferentă livrarilor prevăzute la alin. (1), pentru care nu mai au obligația de plată la bugetul de stat. În luna în care beneficiarii achită taxa pe valoarea adăugată respectivă la bugetul de stat, taxa devine exigibilă, dar furnizorii își vor reduce corespunzător suma taxei colectate la bugetul de stat și concomitent vor reduce datoria beneficiarilor consemnată în conturile de clienți. Furnizorii nu vor fi obligați la plată de majorări de întârziere pentru neplata în termen de către beneficiari a sumelor reprezentând taxa pe valoarea adăugată a cărei exigibilitate a fost amânată.”

Se retine ca prevederile legale de mai sus prevad in mod clar deductibilitatea taxei pe valoarea adaugata aferenta investitiilor ce fac obiectul amanarii exigibilitatii, in luna achitarii acesteia.

Astfel, aceste prevederi nu lasa loc la interpretari in sensul luarii in calcul a taxei pe valoarea adaugata deductibila, la stabilirea majorarilor de intarziere, la o data anterioara efectuarii platii.

In mod eronat sustine societatea ca prin neefectuarea platii taxei pe valoarea adaugata nu a prejudiciat bugetul de stat, intrucat pentru operatiunile in cauza furnizorii nu au avut obligatia colectarii taxei pe valoarea adaugata, cu consecinta diminuarii taxei pe valoarea adaugata datorata de acestia bugetului de stat, dupa caz acestia putand solicita rambursarea de la bugetul de stat.

In consecinta, dupa cum s-a aratat in mod legal prin raportul de inspectie fiscala care sta la baza deciziei de impunere contestate, majorarile de intarziere au fost stabilite fara luarea in considerare a deductibilitatii taxei pe valoarea adaugata in mod anticipat achitarii acesteia, majorarile fiind datorate conform art.33 din Legea nr.345/2002 si art.115 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata.

In aceste conditii, se va respinge ca neintemeiata contestatia formulata de SC X SA pentru majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art.186 alin.1 si alin.3 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedura fiscala, republicata, se

DECIDE

1.1. Respingerea ca fara obiect a contestatiei societatii pentru cererea referitoare la reducerea impozitului pe profit aferent perioadei 1999-2001.

1.2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei pentru capatul de cerere referitor la aplicarea cotei de reducere de 50% pentru impozitul pe profit aferent anilor 2002 si 2005.

2. Respingerea ca neintemeiata a contestatiei formulata de SC X SA pentru majorarile de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata, stabilite prin decizia de impunere din 19.09.2006.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel O1, in termen de 6 luni de la comunicare.

